

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 16P/99/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914204906
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Miklošová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2014:7914204906.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudkyňou JUDr. Zuzanou Miklošovou v právnej veci maloletých detí Š. D., H.. XX.XX.XXXX a Z. D., H.. XX.X.XXXX, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, za účasti otca Z. D., H.. XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, K., t.č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody, E. - Š., na návrh B. D., H..XX.X.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XXX, K., v konaní o zverenie maloletých detí do náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

I. Zveruje maloletého Š. D., H.. XX.XX.XXXX a maloletého Z. D., H.. XX.X.XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti B. D., H.. XX.X.XXXX, ktorá je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté deti, zastupovať ich a spravovať ich majetok v bežných veciach.

II. Otec, Z. D., nar. XX.X.XXXX, je povinný prispievať na výživu maloletých detí, na každé z nich sumou rovnajúcou sa 30% sumy životného minima na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa, určené zákonom č.601/2003 Z.z. o životnom minime v platnom znení, vždy do 25.dňa v mesiaci vopred, k rukám B. D., H.. XX.X.XXXX, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľka, sestra maloletého Š. a Z., sa domáhala návrhom vo veci samej zverenia oboch maloletým bratov do svojej starostlivosti z dôvodu úmrtia matky a nástupu otca do výkonu trestu odňatia slobody.

Súd vykonal dokazovanie a zistil tento skutkový stav:

Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 20.5.2014 súd zistil, že navrhovateľka žije v družnom pomere s S. M.. Z ich vzťahu pochádza mal. A. D., nar. XX.X.XXXX, mal.N. D., H.. X.XX.XXXX a mal.B. D., H.. XX.XX.XXXX. Rodina žije v K. v chatrči, ktorá pozostáva z jednej izby, napriek tomu v tejto domácnosti sú vytvorené vhodné podmienky na výchovu detí.

Kolíznym opatrovníkom vykonaný šetrenie aj v domácnosti otca v obci T. R., ktorý si toho času odpykáva trest odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v E. - Š. (rozsudok Okresného súdu Trebišov č.k. 7T/9/2013). Menovaný žije s družkou H. S. v chatrči, v ktorej sa nachádza jedna malá posteľ. V domácnosti je zanedbaná hygiena a nie sú v nej vytvorené vhodné podmienky pre výchovu detí. H..S. nemá záujem o výchovu detí svojho druhu.

Kolíznym opatrovníkom s návrhom v plnom rozsahu súhlasil.

Z listinných dôkazov súd zistil, že navrhovateľka je na rodičovskej dovolenke, jej príjem tvorí rodičovský príspevok vo výške 203,20€ a prídavky na deti vo výške 70,56€. Z registra trestov GP SR zo dňa 23.5.2014 bolo zistené, že B. D. nemá záznam v registri trestov. Z lekárskej správy zo dňa 19.5.2014 bolo zistené, že menovaná je zdravá, nie je evidovaná v žiadnej odbornej ambulancii pre chronické ochorenie. Je matkou 3 maloletých detí, o ktoré sa primerane stará.

Z výpovede navrhovateľky súd zistil, že maloletý Š. B. Z. sa od odchodu otca do ÚVTOS nachádzajú v jej starostlivosti, nemá s bratmi žiadne výchovné problémy, deti sa v jej domácnosti rýchlo adaptovali, nakoľko je pre ne známe. Každodenný život maloletého Š. B. Z. sa výrazne nezmenil, keďže zostali bývať v rovnakej časti mesta a navštevujú tú istú základnú školu.

Podľa § 45 ods.1 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“) ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods.3 Zákona o rodine, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 45 ods.4 Zákona o rodine, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods.6 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

Podľa § 45 ods.8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods.1,2,3 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (§2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení).

Podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v platnom znení, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú podľa § 3 spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 90,42 eura mesačne, ak ide

1. o zaopatrené nepľnoleté dieťa,

2. o nezaopatrené dieťa.

Podľa § 5 zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v platnom znení, sumy uvedené v § 2 sa upravia vždy k 1. júlu bežného kalendárneho roka.

Podľa § 75 ods.1 prvá veta Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 76 ods.1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Náhradná starostlivosť nahrádza osobnú starostlivosť rodiča o dieťa v prípade, ak ju rodič nezabezpečuje alebo nemôže zabezpečiť. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že matka detí zomrela a otec na základe právoplatného rozsudku nastúpil na výkon trestu odňatia slobody, teda z objektívnych dôvodov nemôže naďalej zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti. Maloletého Z. B. Š. prevzala do starostlivosti plnoletá sestra B. D.. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľka má vo svojej domácnosti vytvorené vhodné pre zdravý vývin detí, medzi navrhovateľkou a maloletými je silná súrodenecká väzba. Domácnosť navrhovateľky deti dobré poznajú rovnako tak aj ďalších členov domácnosti. Listinnými dôkazmi bolo preukázané, že navrhovateľka má trvalý pobyt na území SR, je bezúhonná a jej zdravotný stav je dobrý. Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu súd návrhu navrhovateľky vyhovel v plnom rozsahu.

Náhradný rodič je oprávnený a povinný sa o maloleté deti osobne starať v rovnakom rozsahu ako rodičia. Právo zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok má iba v bežných veciach.

V zmysle § 45 ods. 8 ZoR v spojení s § 62 ods. 3 ZoR súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu každého dieťaťa sumou zodpovedajúcou 30% sumy životného minima na jedno nezaopatrené nepľnoleté dieťa, čo v súčasnosti predstavuje sumu 27,13 €. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že sumy životného minima sa upravujú vždy k 1.7. kalendárneho roka.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.